

Dosarul nr.2ra-748/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (M. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

22 mai 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victor Gorban,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Gorban
împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr.55/142, intervenient
accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Elit Imobil” privind obligarea la
reconectarea apartamentului la sistemul de alimentare cu apă caldă și rece, încasarea
prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 06 noiembrie 2015 Victor Gorban a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva ACC nr.55/142 privind obligarea la reconectarea apartamentului la
sistemul de alimentare cu apă caldă și rece, încasarea prejudiciului material și moral,
cît și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că în septembrie a.2013 ACC
nr.55/142 a deconectat apartamentul său de la sistemul de aprovizionare cu apă rece
și caldă sub pretextul unor pretinse datorii pentru serviciile comunale, altele decît
pentru apă. Pretenția privind încasarea datoriilor a fost respinsă prin hotărîrea
judecătorească din 15 decembrie 2011, dosarul fiind scos de pe rol din vina pîrîtului.

A menționat că reclamațiile verbale și scrise adresate ACC nr.55/142 au rămas
fără răspuns, iar în explicația dată la 24 decembrie 2014 procurorului,
administratorul asociației Jacot Vitalie a indicat o altă cauză a deconectării, și
anume neachitarea de către reclamant a sumei de bani pentru verificarea
apometrelor. Acest motiv la fel este ilegal, deoarece conform legislației, unicul
motiv legal de a deconecta consumatorul de la sistemul de aprovizionare cu apă este
neachitarea apei consumate. Datorii la apă nu a avut nici odată, iar cheltuielile
pentru verificarea apometrelor trebuie să le suporte furnizorul.

Necătînd la aceasta la 24 aprilie 2015 dînsul a achitat pentru verificarea apometrelor și a înmînat apometrele verificate administrației ACC nr.55/142, care însă pînă în prezent nu le-a instalat, din care considerent se lezează în continuare dreptul la proprietate și anume la folosință, atribut care cuprinde atît utilizarea bunului, cît și culegerea fructului acestuia.

Prin neexecutarea obligației legale de prestare a serviciilor de alimentare cu apă, ACC nr.55/142 creează obstacole directe la obținerea fructului bunului imobil, cauzîndu-i pagube sub forma prejudiciului ratat, așa cum apartamentul a fost achiziționat pentru dobîndirea venitului în urma închirierii, cît și i s-a cauzat daune morale.

A indicat că în perioada septembrie 2013 – noiembrie 2015, ACC nr.55/142 a acceptat fără temei legal prestația lunară de 64,20 de lei ca plată pentru serviciul comunal neprestat deservirea blocului, precum și 160 de lei pentru verificarea metrologică și reparația apometrelor. Deoarece în așa mod pîrîtul s-a îmbogățit fără justă cauză, solicită restituirea sumei de 1829,20 de lei, constituită din 64,20 de lei (plata pentru deservirea blocului x 26 luni + 160 lei).

În perioada indicată dînsul împreună cu familia sa a locuit și locuiește în apartament închiriat peste hotarele Republicii Moldova.

Reclamantul a solicitat obligarea ACC nr.55/142 să reconecteze apartamentul XXX la sistemul de alimentare cu apă rece și caldă, încasarea prejudiciului ratat pentru perioada noiembrie 2013 – noiembrie 2015 în sumă de 48 000 de lei (24 luni x 2000 lei), restituirea sumei de 1829,20 lei, încasarea prejudiciului moral în mărime de 24 000 de lei, încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2885,97 de euro.

Prin încheierea din 29 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu de partea pîrîtului SRL „Elit Imobil”.

Prin hotărârea din 29 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată a lui Victor Gorban către ACC nr.55/142 privind obligarea la reconectarea apartamentului la sistemul de alimentare cu apă caldă și rece, încasarea prejudiciului material și moral, a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Victor Gorban în beneficiul statului suma de 1594,87 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a decide astfel instanța de fond a constatat că cazului nu îi sunt aplicabile prevederile Legii cu privire protecția consumatorului nr.105 din 13 martie 2003, după cum pretinde reclamantul, așa cum ACC nr.55/142 nu deține calitatea de vînzător, prestator, executor, furnizor, iar Victor Gorban nu deține calitatea de consumator. Instanța a considerat că litigiului îi sunt aplicabile normele Legii condominiului în fondul locativ nr.913 din 30 martie 2000, întrucît Victor Gorban are calitatea de proprietar care deține cotă-parte în condominiu, în care s-a constituit ACC nr.55/142 în scopul administrării, întreținerii și exploatării în comun a complexului de bunuri imobiliare în condominiu.

Instanța a stabilit că motivul debransării apartamentului lui Victor Gorban de la apă rece și caldă a fost extragerea centralizată a contoarelor ca rezultatul expirării termenului de utilizare de 5 ani și necesitatea verificării metrologice a acestora și nu pe motivul acumulării datoriilor la serviciile locativ-comunale.

La 21 aprilie 2015 Victor Gorban a ridicat contoarele de apă pentru verificarea metrologică, iar la 24 aprilie 2015 acesta le-a transmis paznicului SRL „Elit Imobil”

pentru a le transmite intendentului. A doua zi reclamantul a plecat peste hotare, însă nu a informat administratorul ACC nr.55/142 despre faptul verificării metrologice a contoarelor, în vederea dării indicațiilor pentru reconectarea la sistemul de apă. Totodată, potrivit anexei nr.5 la Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiilor deconectării acestora de la/reconectării la sistemul de încălzire și alimentare cu apă, recepția și punerea în funcțiune a contoarelor se va efectua doar în prezența consumatorului și a reprezentantului furnizorului (gestionarului).

Instanța a reținut ca fiind justificate și argumentele precum că apartamentul reclamantului nu putea fi reconectat la sistemul de alimentare cu apă rece și caldă în perioada cât acesta lipsea de la domiciliu or, în asemenea caz exista riscul major de producerea inundațiilor, dat fiind presiunea mare a apei din sistem. Astfel, Victor Gorban era obligat la revenirea în țară să informeze administrația ACC nr.55/142 în vederea inițierii procedurii de reconectare, cu întocmirea actului corespunzător. Consumatorul de sine stătător nu se poate conecta la sistemul de aprovizionare cu apă.

Totodată argumentul întru respingerea ca nefondată a pretenției de obligare a ACC nr.55/142 de reconectare a apartamentului la sistemul de apă caldă și rece, este și faptul că la 11 decembrie 2015 apartamentul nr.88 a fost reconectat la sistemul de alimentare cu apă.

Cu referire la pretenția lui Victor Gorban privind încasarea de la ACC nr.55/142 a sumei de 48 000 de lei cu titlu de prejudiciu ratat pentru perioada noiembrie 2013 – noiembrie 2015, instanța l-a considerat neîntemeiat, așa cum acțiunile ACC nr.55/142 au fost conforme legislației și careva încălcare a drepturilor reclamantului, pîrîtul nu a comis. Totodată creditorul trebuia să dovedească posibilitatea obiectivă, reală și nu închipuită a obținerii unor venituri, pe cînd Victor Gorban nu a demonstrat că ar fi putut și ar fi trebuit să obținută anumite venituri.

Referitor la respingerea pretenției privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 24 000 de lei, instanța a constatat că speța nu cade sub incidența căruiva act normativ, care ar reglementa că reclamantul este îndreptățit să ceară despăgubiri în bani pentru pretinsul prejudiciu nepatrimonial.

Cu referire la pretenția lui Victor Gorban privind încasarea de la ACC nr.55/142 a sumei de 1829,20 lei cu titlu de îmbogățire justă cauză, instanța a stabilit că potrivit art. 12 alin. (5) din Legea condominiului în fondul de locuințe, nefolosirea de către proprietar a locuinței sau refuzul de a folosi proprietatea comună nu constituie temei pentru a-l elibera, integral sau parțial, de cheltuielile comune pentru întreținerea și reparația proprietății comune în condominiu. Totodată și suma de 160 de lei neîntemeiat se pretinde, așa cum ACC nr.55/142 a explicat că suma a fost stornată, iar reclamantul nu a demonstrat contrariul.

Prin decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău apelul declarat de Victor Gorban s-a respins, cu menținerea hotărîrii din 29 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Victor Gorban către ACC nr.55/142 privind obligarea la reconectarea apartamentului la sistemul de alimentare cu apă caldă și rece, încasarea prejudiciului material și moral.

Pentru a decide astfel, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a concluzionat că prima instanță a dat o apreciere corectă a raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

La 29 ianuarie 2019 Victor Gorban a declarat recurs în temeiul art.432 alin. (2) și alin. (4) Cod de procedură civilă, solicitând casarea deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 29 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată depusă împotriva ACC nr.55/142 privind protecția drepturilor consumatorilor în partea prin care se solicită încasarea prejudiciului moral să fie admisă.

În susținerea și motivarea recursului a indicat dezacordul cu soluția instanțelor ierarhic inferioare și a redat circumstanțele de fapt indicate pe parcursul examinării cauzei, menționând că instanțele ierarhic inferioare au încălcat esențial și au interpretat eronat normele de drept material, cât și au apreciat arbitrar probele prezentate.

A indicat că în hotărârea și decizia instanțelor ierarhic inferioare s-a indicat greșit data adresării cu cerere în judecată și anume corect este data de 06 noiembrie 2015. Dînsul a depus cerere de chemare în judecată privind protecția drepturilor consumatorilor care este scutită de la plata taxei de stat. Inițial cererea a fost acceptată în procedură și recunoscută ca acțiune de protecție a drepturilor consumatorilor și a fost examinată fără achitarea taxei de stat în conformitate cu Legea privind protecția consumatorilor nr.105 din 13 martie 2003 și Legea taxei de stat nr.1216 din 03 decembrie 1992. Deși a atenționat Curtea de Apel Chișinău că cererea este de protecție a drepturilor consumatorilor și este scutită de la plata taxei de stat, nu a fost luat în considerare părerea lui.

A menționat că Curtea de Apel nu s-a expus asupra argumentelor sale din cererea de apel, nu a cercetat probele din dosar și pe cele prezentate suplimentar.

Instanțele au interpretat eronat Legea condominiului nr.913 din 30 martie 2000, invocîndu-se numai art. 28 alin. (2), însă s-a omis art.26 alin. (5) lit.f) și j). Interpretînd corect legea instanțele ar fi ajuns la concluzia că hotărârea Consiliului de administrație nr.58 din 29 iunie 2013 este lovită de nulitate relativă, emisă cu încălcarea limitei împuternicirilor, și i-ar fi explicat dreptul de a invoca această nulitate. Această hotărâre a Consiliului este nulă de drept, fiind lovită și de nulitate absolută, deoarece a fost emisă contrar unor norme imperative cum ar fi pct.11, Anexa 5 pct.13 al Hotărârii Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, art. 20 pct. 1), art.19 pct.4) Legea condominiului în fondul locativ nr.13 din 30 martie 2000, art.14 pct.4) al Legii cu privire la energetică nr.1525 din 19 februarie 1998.

A precizat că pîrîtul nu a prezentat probe concludente pe care și-ar fi întemeiat poziția sa, unele probe fiind depistate de el la diferite organe, chiar și după inițierea procesului în judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 12 iulie 2018 (f.d. 132, vol.II). Totodată în temeiul cererii din 13 noiembrie 2018 depuse de

Victor Gorban, la 22 noiembrie 2018 în adresa ultimului repetat de către Judecătoria Chișinău, sediul Central a fost expediată copia deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 136-137, vol.II). În ambele cazuri nu este prezentă confirmarea recepționării deciziei de către părțile la proces.

Astfel, recursul declarat de către Victor Gorban la 29 ianuarie 2019, se consideră a fi depus în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victor Gorban este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul

în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victor Gorban, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Victor Gorban.

În conformitate cu art.art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Victor Gorban.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh